

HER MUHAREBEYE GİREN ÖLMEZ, YALNIZ ECELİ GELENLER ÖLÜR

Gazi anılarından:

“17 Şubat 1331’de [1 Mart 1915] Çanakkale’de Queen Elizabeth dretnotu kıyı bataryalarımızı bombardıman ediyor ve müthiş tesirler yapıyordu. Topçu dokuzuncu alayı ikinci taburunun beşinci bataryası da Çifteçamlar tepesinde bulunuyordu. Bizzat Müstahkem Mevki Komutanı general tarafından bu bataryaya telefonla şöyle bir emir verildi:

-Queen Elizabeth’in son mermisi boğazda en büyük topumuzun kızağına çarptı. Bataryanız bu dretnotun üzerine derhal ateş açarak, ateşlerini üzerine çekecek ve her neye mal olursa feda edilecektir. Bataryanın takım komutanlarından Teğmen Ziya, bu şerefli vazifenin kendisine verilmesini yüzbaşısından rica etti ve müsaadesini alarak bir topunu tepenin önüne açığa çıkardı. Bataryadan Osman, Münir, Abdullah çavuşları da numara erleri olarak seçip aldı ve 2300 metre mesafeden Queen Elizabeth dretnotu üzerine ateşe başladı. Atılan mermiler ekseriyetle hedefte idi. Ateş de pek çabuk devam ettiğinden topun gemide husule getirdiği sık isabetler şaşkınlık vermeye başladı. Bir aralık beyaz elbiseli gemi tayfaları da ne olduğunu anlamak için güverteye toplanmışlardı. Toptan savrulan bir mermi onları da karıştırdı.

Dünyanın en büyük dretnotu ordumuzun böyle en naçiz bir topu tarafından sıkıştırılmış olması hakikaten seyredilecek bir manzaraydı. Bunu haber alan karargâh subay ve erleri de Kayaltepe’ye toplanarak seyre başlamışlardı. Ateşin nereden geldiğini bir türlü kestiremeyen gemiden bunların üzerine birkaç grup ateş edildi. Gemi filhakika açıktan ateş eden topu görmüyor değildi. Fakat bunu sahte bir top farz ediyor ve kendisine yapılan isabetli ateşlerin bundan olacağına ihtimal veremiyordu. Galiba Türklerin böyle bir cesaret gösterebileceğini ummuyordu. Gemiden verilen işaret üzerine daha iki zırhlı ile bir torpido dahi oraya gelip hep hedef aradılar. İki tayyare de havada dolaşmaya başladı. Nihayet önlerindeki toptan ateş yemekte bulduklarını pek geç anlayarak oraya ateşe başladılar. Bir aralık torpidonun sahile yanaştığı görüldü.

Toptan alınan bir mermi isabetiyle o da uzaklaşmaya mecbur kaldı. Bu sırada zırhlılardan birisi Kabatepe diğeri Kumtepe önlerine gönderilerek gün batana kadar her üç gemiden ateşe devam olundu. Fakat topumuzun ateşini ancak gecenin karanlığı kesebilmiştir. Topun 15 adımlık çevresinde kırk kadar mermi çukuru hâsıl olmuştu. Fakat top erlerinden hiç kimsenin burnu bile kanamamıştı. Bu sonuç “Her muharebeye giren ölmez, yalnız eceli gelenler ölür.” sözünün güzel ve canlı bir örneğidir.”